

Beroep, op 2 maart 1999 ingesteld door D. Rafoni, advocaat, gerechtelijk bewindvoerder handelend in zijn hoedanigheid van vereffenaar van de Société de Distribution Mécanique et d'Automobiles (Sodima) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-62/99)

(1999/C 160/48)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 maart 1999 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door D. Rafoni, advocaat, gerechtelijk bewindvoerder handelend in zijn hoedanigheid van vereffenaar van de Société de Distribution Mécanique et d'Automobiles (Sodima), woonende te Aix en Provence (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-C. Fourgoux, advocaat te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij P. Siltz, advocaat aldaar, rue Béatrix de Bourbon 4.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 5 januari 1999;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 1 juli 1994 dient verzoeker, op grond van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag alsmede op grond van Verordening (EEG) nr. 123/85 van de Commissie, bij de Commissie een klacht in tegen de oplegging door de vennootschap Peugeot van een concessieregeling die niet voldoet aan de in die verordening gestelde voorwaarden voor vrijstelling.

Verzoeker, die reeds twee beroepen wegens nalaten heeft ingesteld om het stilzitten van de Commissie te doen vaststellen⁽¹⁾, komt thans op tegen de beschikking van de Commissie van 5 januari 1999 waarbij zijn klacht definitief werd afgezeven.

Tot staving van beroep tot nietigverklaring stelt verzoeker:

- dat verweerster haar verplichting tot toezicht op de mededinging niet is nagekomen;
- ontbreken van een ernstig en objectief onderzoek van de klacht;
- schending van wezenlijke vormvoorschriften en misbruik van bevoegdheid bij het voeren van de procedure en het hanteren van de bewijzen;
- schending van het Verdrag en kennelijk verkeerde rechtsopvatting;
- niet nakoming van de verplichting om binnen een redelijke termijn een definitieve beschikking te geven.

⁽¹⁾ Zaak T-190/95 (PB C 333 van 9.12.1995, blz. 20) en zaak T-45/96 (PB C 145 van 18.5.1986, blz. 13).

Beroep, op 3 maart 1999 ingesteld door RJB Mining plc tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-63/99)

(1999/C 160/49)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 maart 1999 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door RJB Mining plc, vertegenwoordigd door M. Brealey en J. Lawrence, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt & Medernach, advocaten aldaar, rue Mathias Hardt 8-10.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking op de in dit verzoekschrift uiteengezette gronden nietig te verklaren;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de beschikking van de Commissie van 22 december 1998 (K (1998) 4569 endg.), betreffende de steun die de Bondsrepubliek Duitsland in 1999 aan de steenkolenindustrie heeft verleend, die Duitsland machtigt die steun te verlenen.

Volgens verzoekster zijn sommige, maar niet alle aspecten van het onderhavige beroep aan de orde gesteld in de zaken T-110/98⁽¹⁾ en T-12/99⁽²⁾, betreffende steun aan de Duitse steenkolenindustrie voor respectievelijk 1997 en 1998.

Het verzoekschrift heeft hoofdzakelijk betrekking op artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag en Beschikking 3632/93/EGKS⁽³⁾, die een code („Code”) vaststelt volgens welke de Commissie steun in afwijking van voormeld artikel 4, onder c), mag goedkeuren.

Verzoekster betoogt het volgende:

- De betrokken steun is onverenigbaar met de artikelen 2 tot en met 9 van de Code, zodat de Commissie er niet overeenkomstig artikel 1, lid 1, van de Code haar goedkeuring aan mocht hechten.
- De bestreden beschikking verleent goedkeuring aan steun aan ondernemingen of productie-eenheden die niet levensvatbaar kunnen worden geacht. Zelfs indien, anders dan verzoekster meent, de Commissie niet gehouden is aan te tonen dat ondernemingen of productie-eenheden op lange termijn levensvatbaar zijn, heeft verweerster kennelijk ten onrechte nagelaten te onderzoeken, of de verlaging van de productiekosten van begunstigde ondernemingen of productie-eenheden, gelet op de dalende prijzen op de internationale markt voor kolen, tot degressie van de steunmaatregelen kan leiden, overeenkomstig het bepaalde